

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף מח עמוד ב

א] האם אומרים "הואיל" ויכול להישאל על הפרשת החלה הרי זה שלו ?

ב] מנין שחמשת רבעי הקב קמה חייבים בחלה ?

ג] לש כמה עיסות ואין באחת מהן לבדה שיעור חיוב בחלה, האם הן מצטרפות לשיעור חלה ?

ד] כיצד האופה עיסה ביום טוב של פסח נוהג בזמן הזה ?

ה] אלו הם סימני חימוץ בבצק ?

א] אין אומרים כן, שאילו כן היו עוברים על חמץ של הקדש הואיל ויכול לפדותה. (רש"י)

ב] "ראשית עריסותיכם", זו עיסת המדבר שהיו לשים מן המן ששיעורו עומר לגולגולת. עומר זה עשירית האיפה, ושיעורו שבע לוגים וחמישית. [באיפה יש שלש סאין, או שמונה עשרה קבים, או שבעים ושנים לוגים]. בירושלים הוסיפו על המידות שישיית מבחוץ, והעומר ששה לוגים ירושלמיים. בציפורי הוסיפו עוד שישיית, והעומר חמשה לוגים ציפוריים [שהם קב ורבע].

ג] תנא קמא: מצטרפות אם הן נושכות זו מזו מעט עיסה כשמדביקן בתנור. ר' אליעזר: הסל מצרפן לאחר אפייתן. וספק אם כלי שאין לו בית קיבול מצרפן. לר' יהושע בן לוי, דוקא ככרות שנושכות זו מזו כשמדביקן בתנור. לר' חנינא, אפילו כעכים שאינם נושכים זה מזה. וכן הלכה. ר' יהושע: התנור מצרפן אף שלא נתנן בסל אחד.

ד] לש עיסה קטנה במעט משיעור חלה, ועוד עיסה קטנה ממנה, ואופה את שתיהן. ומצטרפות בסל וקורא שם חלה על הקטנה. ובמוצאי יום טוב שורפה. (רש"י)

ה] הכסיפו פניו: לר' מאיר זה שיאור, וחייב לשורפו, אך אין האוכלו חייב כרת. נסדק כקרני חגבים: לר' מאיר זהו סידוק, והאוכלו חייב כרת. ולר' יהודה זהו שיאור. נתערבו הסדקים זה בזה: אף לר' יהודה זהו סידוק, והאוכלו חייב כרת.